

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL ALBA IULIA

Secția a II-a Civilă

Loc. Alba Iulia, str. I.C. Brătianu, nr.1,

Tel.0258/810289, fax. 0258/810286

DOSAR NR. 6273/85/2013/a1

ÎNCHEIERE

Ședința publică din 05 Decembrie 2017

Completul compus din:

PREȘEDINTE

Judecător

Grefier

Apelanta debitoare: , prin administrator judiciar I.P.U.R.L.
reprezentat de avocat

Apelant contestator: , prezent și asistat de avocat

Alte părți: absent.

Obiectul cererii: contestație tabel preliminar al creanțelor în procedura insolvenței.

Stadiul judecătii: Apel

Procedura de citare legal îndeplinită.

Instanța pune în discuție admisibilitatea sesizării Î.C.C.J. în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea modului de interpretare și aplicare a prevederilor dispozițiilor art. 4 lit.c din OUG nr. 100/2005 în forma introdusă prin art.5 și II din Legea nr. 214/2008 formulată de apelanta debitoare A. prin administrator judiciar I.P.U.R.L.

Susținerile apelantei debitoare A. prin administrator judiciar I.P.U.R.L. reprezentat de avocat

Contrar punctului de vedere exprimat de apelantul , creanța pe care o solicită este întemeiată, ca motiv de legalitate, pe dispozițiile art. 4 lit. c din OUG 100/2005, text de lege care se presupune că l-a repus în termenul de a formula declarație de creanță și de a o pretinde în calitate sa de posibil titular al unui drept de proprietate industrială căruia i-au fost încălcate drepturile în perioada 1945 - 1989, neavând posibilitatea să-și valorifice aceste drepturi ca urmare a măsurilor restrictive impuse de regimul comunist din România .

OGU 100/2005 transpune în legislația română o directivă a Uniunii Europene, respectiv directiva 2004/48/CE, care la art. 4 alin. 1 lit. a califică și dă prerogativa titularilor dreptului de proprietate intelectuală de a promova acțiuni și cereri prin care să-și valorifice aceste drepturi.

Prin OGU 100/2005 modificată prin Legea nr. 214/2008, s-a transpus în legislația românească această directivă și s-a precizat în mod expres care este calitatea persoanelor

care pot să pretindă aceste drepturi, acestea fiind titularii unor drepturi de proprietate intelectuală sau succesorii acestora.

La dosar, a depus practica Înaltei Curți de Casație și Justiție pronunțată în soluționarea acestui tip de spețe, care a statuat că, în categoria titularilor unui drept de proprietate industrială, nu intră inventatorii, astfel cum deține această calitate apelantul din prezenta cauză.

Înalta Curte de Casație și Justiție precizează aproape constant că, în această calitate, se pot încadra limitativ titularii unui brevet de invenție acordat în perioada statului comunist și care nu au reușit să-și protejeze sau să-și valorifice drepturile în această perioadă. Calitatea de inventator a apelantului nu îl include în categoria titularilor de brevet.

Legea incidentă la momentul respectiv, Legea nr.62/1974, preciza la art. 14 alin. 3 că brevetul de invenție, respectiv calitatea de inventator, poate fi deținută inclusiv de către autori, individual sau colectiv, în cazul altor invenții decât cele făcute pentru unitatea în care lucrau inventatorii. Astfel, cadrul normativ anterior anului 1989 dădea posibilitatea ca, în categoria de titular de brevet de invenție, să fie incluse și persoane fizice.

Susținerile apelantului contestator asistat de avocat :

Mandatarul apelantului solicită respingerea cererii, având în vedere că își are izvorul în excepția lipsei calității procesuale active a contestatorului, excepție care este nelegală, aceasta nefiind motivată în drept.

Solicită a se avea în vedere că cererea nu îndeplinește condițiile unei probleme de drept care are nevoie de pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept.

Mai solicită a se observa că aspectul nr. 2 al întrebării este identic cu o parte din textul art. 4 lit. c din OUG 100/2005.

CURTEA DE APEL

Analizând lucrările dosarului,

I. Constată admisibilitatea sesizării, în conformitate cu prevederile art. 519 Cod procedură civilă, motivat de faptul că:

1. de lămurirea modului de interpretare/aplicare a dispozițiilor art. 4 lit.c din OUG 100/2005 depinde soluționarea pe fond a cauzei, întrucât contestatorul apelant își întemeiază creanța a cărei realizare o solicită în cadrul procedurii insolvenței ce se derulează împotriva debitoarei Sibiului pe dispozițiile art. 4 lit. c din OUG 100/2005. Creanța este constituită din daune rezultate din încălcarea drepturilor patrimoniale conferite de brevetele de invenție.

Totodată, contestatorul justifică existența dreptului material la acțiune prin aplicarea dispozițiilor art. II din Legea nr. 214/2008 care dispun că:

„ (1) la determinarea perioadei înăuntrul căreia un brevet, dintre cele prevăzute la art. 4 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 100/2005 privind asigurarea respectării drepturilor de proprietate industrială, cu modificările ulterioare, trebuia să fie exploatat, nu se va ține seama de perioada dintre instaurarea regimului comunist în România și intrarea în vigoare a prezentei legi, perioadă care va fi considerată ca o prelungire în mod automat a termenului de revendicare a drepturilor decurgând din brevetul de invenție.

(2) În raporturile juridice privind persoanele prevăzute la art. 4 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 100/2005, cu modificările ulterioare, care nu au putut să introducă sau să continue o acțiune juridică ori să îndeplinească formalitățile necesare pentru valorificarea drepturilor lor ca urmare a măsurilor și a legislației restrictive impuse de regimul comunist instaurat în România după 6 martie 1945, toate termenele de prescripție sau de limitare a dreptului de a introduce ori de a continua o acțiune juridică sau de a lua măsuri de

conservare vor fi considerate ca fiind suspendate, indiferent dacă aceste termene au început să curgă înainte sau după data de 6 martie 1945. Aceste termene vor reîncepe să curgă de la data intrării în vigoare a prezentei legi.”

De lămurirea dispozițiilor art. 4 lit. c din OUG 100/2005 depinde stabilirea calității contestatorului de persoană îndreptățită la repararea prejudiciului și, pe cale de consecință, depinde și stabilirea vocației acestuia de a participa la procedura insolvenței în calitate de creditor.

2. problema de drept enunțată este nouă, deoarece, prin consultarea jurisprudenței, s-a constatat că asupra acestei probleme Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o altă hotărâre, astfel cum rezultă din centralizatorul hotărârilor prealabile și lista dosarelor și sesizărilor prealabile în materie civilă.

3. problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție, consultate astăzi 5.12.2017.

II. Expunerea succintă a procesului

Obiectul dosarului nr. 6237/85/2013 al Tribunalului Sibiu îl constituie procedura insolvenței deschisă împotriva debitoarei Sibiu, ce se derulează conform prevederilor Legii nr. 85/2006. În cadrul acestei proceduri, contestatorul a formulat cerere de înscriere a creanței sale întemeiată pe dispozițiile art. 64 din Legea nr. 85/2006.

Anterior, contestatorul apelant sesizase, la 22.11.2011, Tribunalul București cu o acțiune în pretenții întemeiată pe dispozițiile art. 4 lit. c din OUG nr. 100/2005. Acțiunea face obiectul dosarului 73453/3/2011, judecata fiind suspendată de drept, în temeiul art. 36 din Legea nr. 85/2006, ca urmare a deschiderii procedurii insolvenței împotriva debitoarei Suspendarea a fost constatată de Tribunalul București la 11.12.2013 și a fost menținută până în prezent.

Relevant este faptul că, în procedura judiciară ce face obiectul dosarului nr. 73453/3/2011 al Tribunalului București, anterior intervenirii suspendării de drept, tribunalul a soluționat, prin încheierea interlocutorie din 2.05.2012, excepțiile lipsei calității procesuale active a contestatorului, pe cea a autorității de lucru judecat și pe aceea a prescripției dreptului la acțiune, instanța făcând aplicarea și interpretarea art. 4 lit. c din OUG 100/2005 și a art. II alin. 2 din Legea nr. 214/2008. Cauza nu a fost însă soluționată în fond, încheierea respectivă fiind susceptibilă a fi apelată doar odată cu hotărârea asupra fondului, conform art. 248 alin. 5 din noul Cod de procedură civilă.

Prin apelul de față, debitoarea a invocat, pe lângă alte critici, și greșita interpretare și aplicare a art. 4 lit. c din Legea nr. 100/2005 așa cum a fost introdus prin art. I și II din Legea nr. 214/2008.

În aceste condiții, contestatorul a urmat calea participării la procedura insolvenței, prin formularea cererii de înscriere a creanței la 13.11.2013, creanța urmând a fi verificată în dosarul nr. 6273/85/2013 al Tribunalului Sibiu, conform prevederilor art. 66-73 din Legea nr. 85/2006.

Urmare a neînscrierii creanței ca urmare a verificării făcute de administratorul judiciar al debitoarei, contestatorul a formulat contestație conform art. 73 din Legea nr. 85/2006, contestație soluționată prin sentința nr. 175/6.03.2017 pronunțată de judecătorul sindic din cadrul Tribunalului Sibiu în dosar nr. 6273/85/2013/a1, hotărâre supusă apelului în cadrul căruia s-a formulat prezenta cerere de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

III. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept:

1. Apelanta debitoare S.C. prin administrator judiciar I.P.U.R.L. reprezentat de avocat

Contrar punctului de vedere exprimat de apelantul , creanța pe care o solicită este întemeiată ca motiv de legalitate pe dispozițiile art. 4 lit. c din OUG 100/2005, text de lege care se presupune că l-a repus în termenul de a formula această creanță și de a o pretinde în calitatea sa de posibil titular al unui drept de proprietate industrială, căruia i-au fost încălcate drepturile în perioada 1945 - 1989, neavând posibilitatea să-și valorifice aceste drepturi ca urmare a măsurilor restrictive impuse de regimul comunist din România .

OUG 100/2005 transpune în legislația română o directivă a Uniunii Europene, respectiv directiva 2004/48/CE care la art. 4 alin. 1 lit. a califică și dă prerogativa titularilor dreptului de proprietate intelectuală de a promova acțiuni și cereri prin care să-și valorifice aceste drepturi.

Prin OUG 100/2005 modificată prin Legea nr. 2014/2008, s-a transpus în legislația românească această directivă și s-a precizat în mod expres care este calitatea persoanelor care pot să pretindă aceste drepturi, acesta fiind titulari ai unor drepturi de proprietate intelectuală sau succesori ai acestora.

La dosar a depus practica Înaltei Curți de Casație și Justiție pronunțată pe acest tip de spețe, care a calificat că în categoria titularilor unui drept de proprietate industrială nu intră inventatorii, astfel cum deține această calitate apelantul din prezenta cauză.

Înalta Curte de Casație și Justiție precizează aproape constant că, în această calitate, se pot încadra și se limitează la titularii unui brevet de invenție acordat în perioada statului comunist și care nu au reușit să-și protejeze sau să-și valorifice drepturile în această perioadă.

Calitatea de inventator a apelantului nu îl include în categoria titularilor de brevet.

Legea incidentă de la momentul respectiv, 62/1974 preciza la art. 14 alin. 3 că brevetul de invenție, respectiv calitatea de inventator poate fi deținută inclusiv de către autori individual sau colectiv, în cazul altor invenții decât cele făcute pentru unitatea în care lucrau inventatorii. Astfel, cadrul normativ anterior anului 1989 dădea posibilitatea ca, în categoria de titular de brevet de invenție, să fie incluse și persoane fizice.

2. Apelantul contestator , asistat de avocat

Mandatarul apelantului solicită respingerea cererii, având în vedere că își are izvorul în excepția lipsei calității procesuale active a contestatorului, excepție care este nelegală, aceasta nefiind motivată în drept.

Solicită a se avea în vedere că cererea nu îndeplinește condițiile unei probleme de drept care are nevoie de pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept.

Mai solicită a se observa că aspectul nr. 2 al întrebării este identic cu o parte din textul art. 4 lit. c din OUG 100/2005.

IV. Punctul de vedere motivat al completului de judecată:

1. Redarea normei de drept interne ce urmează a fi supusă dezlegării Înaltei Curți de Casație și Justiție:

Norma de drept intern cu care este sesizată Înalta Curte de Casație și Justiție prin prezenta încheiere o reprezintă art. 4 lit. c din OUG nr. 100/2005 în forma introdusă prin art. I punctul 1 și art. II din Legea nr. 214/2008.

Potrivit art. 4 lit. c din OUG nr. 100/2005:

„ Au calitatea de a cere aplicarea măsurilor, procedurilor și repararea daunelor următoarele persoane:

a) titularii drepturilor de proprietate industrială, potrivit dispozițiilor legislației aplicabile;

b) orice persoană autorizată să utilizeze drepturile de proprietate industrială, în special beneficiarii de licențe.

c) persoanele titulare ale unui drept de proprietate industrială protejat printr-un brevet de invenție acordat de statul român și succesorii lor în drept, deținut în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989, cărora le-au fost încălcate drepturile patrimoniale conferite de brevet prin exploatarea invenției în mod abuziv, fără consimțământul titularului sau prin orice fapte de încălcare a drepturilor acestuia.

*) La determinarea perioadei înăuntrul căreia un brevet, dintre cele prevăzute la lit. c), trebuia să fie exploatat, nu se va ține seama de perioada dintre instaurarea regimului comunist în România și intrarea în vigoare a Legii nr. 214/2008, lege prin care a fost introdusă lit. c), perioadă care va fi considerată ca o prelungire în mod automat a termenului de revendicare a drepturilor decurgând din brevetul de invenție.

În raporturile juridice privind persoanele prevăzute la lit. c) care nu au putut să introducă sau să continue o acțiune juridică ori să îndeplinească formalitățile necesare pentru valorificarea drepturilor lor ca urmare a măsurilor și a legislației restrictive impuse de regimul comunist instaurat în România după 6 martie 1945, toate termenele de prescripție sau de limitare a dreptului de a introduce ori de a continua o acțiune juridică sau de a lua măsuri de conservare vor fi considerate ca fiind suspendate, indiferent dacă aceste termene au început să curgă înainte sau după data de 6 martie 1945. Aceste termene vor reîncepe să curgă de la data de 27 octombrie 2008. (Art. II din L. Nr. 214/2008).

Potrivit art. I punctul 1 din Legea nr. 214/2008:

„ Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 100/2005 privind asigurarea respectării drepturilor de proprietate industrială, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 643 din 20 iulie 2005, aprobată cu modificări prin Legea nr. 280/2005, se completează după cum urmează:

1. La articolul 4, după litera b) se introduce o nouă literă, litera c), cu următorul cuprins:

"c) persoanele titulare ale unui drept de proprietate industrială protejat printr-un brevet de invenție acordat de statul român și succesorii lor în drept, deținut în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989, cărora le-au fost încălcate drepturile patrimoniale conferite de brevet prin exploatarea invenției în mod abuziv, fără consimțământul titularului sau prin orice fapte de încălcare a drepturilor acestuia."

Potrivit art. II din Legea nr. 214/2008 :

„(1) La determinarea perioadei înăuntrul căreia un brevet, dintre cele prevăzute la art. 4 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 100/2005 privind asigurarea respectării drepturilor de proprietate industrială, cu modificările ulterioare, trebuia să fie exploatat, nu se va ține seama de perioada dintre instaurarea regimului comunist în România și intrarea în vigoare a prezentei legi, perioadă care va fi considerată ca o prelungire în mod automat a termenului de revendicare a drepturilor decurgând din brevetul de invenție.

(2) În raporturile juridice privind persoanele prevăzute la art. 4 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 100/2005, cu modificările ulterioare, care nu au putut să introducă sau să continue o acțiune juridică ori să îndeplinească formalitățile necesare pentru valorificarea drepturilor lor ca urmare a măsurilor și a legislației restrictive impuse de regimul comunist instaurat în România după 6 martie 1945, toate termenele de prescripție sau de limitare a dreptului de a introduce ori de a continua o acțiune juridică sau de a lua măsuri de conservare vor fi considerate ca fiind suspendate, indiferent dacă aceste termene au început să curgă înainte sau după data de 6 martie 1945. Aceste termene vor reîncepe să curgă de la data intrării în vigoare a prezentei legi.”

Relevante sunt și prevederile art. 13, 14 și 15 din Legea nr. 62/1974 în vigoare la momentul acordării brevetelor de invenție solicitantului titular care este antecesoarea debitoare și care reglementau și păstrarea sau cesionarea drepturilor asupra invenției.

„ **Art. 13** - Este autor al unei invenții persoana care a creat invenția.

Dacă invenția este rezultatul unei activități comune, toate persoanele care au avut o contribuție creatoare sânt considerate coautori. Persoanele care au dat ajutor tehnic la realizarea invenției, dar care nu au avut o contribuție creatoare, nu pot fi coautori.

Art. 14 - Brevetul de invenție se acordă după cum urmează:

a) organizațiilor socialiste din Republica Socialistă România pentru:

- invențiile realizate de persoane încadrate într-o organizație socialistă în timpul contractului de muncă și în legătură cu munca lor.

- invențiile rezultate din lucrări efectuate la cererea sau cu ajutorul material al unor organizații socialiste;

b) organizațiilor socialiste de stat pentru invențiile care au ca obiect substanțe obținute prin metode nucleare, chimice, produse medicamentoase, metode de diagnosticare și tratament medical, dezinfectante, produse alimentare și condimente, precum și soiuri noi de plante, tulpini de bacterii și ciuperci, noi rase de animale și viermi de mătase, indiferent de condițiile în care au fost realizate;

c) autorilor individuali sau în colectiv în cazul altor invenții decât cele prevăzute la lit. a) și b).

Art. 15 - Pentru invențiile al căror titular de brevet este organizația socialistă se acordă autorului un certificat de inventator.

Pentru invențiile prevăzute la art. 14 lit. c), autorul sau colectivul de autori poate ceda drepturile cu privire la invenție unei organizații socialiste sau cere brevet de invenție.

2. Redarea oricăror alte norme de drept intern apreciate a fi relevante pentru analiză

Având în vedere modul de sesizare a Tribunalului Sibiu, apreciem relevante și dispozițiile art. 4¹ din OUG nr. 100/2005, introdus prin art. I punctul 2 din Legea nr. 214/2008 care prevede că:

"Art. 4¹ - (1) Acțiunile în justiție introduse de persoanele prevăzute la art. 4 lit. c) sunt scutite de la plata taxelor de timbru.

(2) Litigiile având ca obiect măsurile reparatorii pentru persoanele prevăzute la art. 4 lit. c) sunt de competența Tribunalului București" dar și prevederile art. 8 alin. 1, art. 12, 36, 64-67, 69, 72 alin. 1 și 73 alin. 1 din Legea nr. 85/2006.

Art. 8 - (1) Curtea de apel va fi instanța de apel pentru hotărârile pronunțate de judecătorul-sindic în temeiul art. 11. Hotărârile curții de apel sunt definitive.

Art. 12 - (1) Hotărârile judecătorului-sindic sunt executorii și pot fi atacate, separat, numai cu apel.

Art. 36 - De la data deschiderii procedurii se suspendă de drept toate acțiunile judiciare, extrajudiciare sau măsurile de executare silită pentru realizarea creanțelor asupra debitorului sau bunurilor sale, cu excepția acțiunilor exercitate în cadrul unui proces penal.

Art. 64 - (1) Cu excepția salariaților ale căror creanțe vor fi înregistrate de administratorul judiciar conform evidențelor contabile, toți ceilalți creditori, ale căror creanțe sunt anterioare datei de deschidere a procedurii, vor depune cererea de admitere a creanțelor în termenul fixat în sentința de deschidere a procedurii; cererile de creanțe vor fi înregistrate într-un registru, care se va păstra la grefa tribunalului.

(2) *** Abrogat de O.U.G. Nr. 173/2008

(3) Cererea de admitere a creanțelor trebuie făcută chiar dacă acestea nu sunt stabilite printr-un titlu.

(4) Creanțele nescadente sau sub condiție la data deschiderii procedurii vor fi admise provizoriu la masa credală și vor fi îndreptățite să participe la distribuire de sume în măsura îngăduită de prezenta lege.

(5) Titularii creanțelor sub condiție suspensivă la data deschiderii procedurii, inclusiv creanțele a căror valorificare este condiționată de executarea în prealabil a debitorului principal, vor fi îndreptățiți să voteze și să participe la distribuire numai după îndeplinirea condiției respective.

(6) Creanțele născute după data deschiderii procedurii, în perioada de observație sau în procedura reorganizării judiciare vor fi plătite conform documentelor din care rezultă, nefiind necesară înscrierea la masa credală. Prevederea se aplică în mod corespunzător pentru creanțele născute în procedura de faliment.

Art. 65 - (1) Cererea va cuprinde: numele/denumirea creditorului, domiciliul/sediul, suma datorată, temeiul creanței, precum și mențiuni cu privire la eventualele drepturi de preferință sau garanții.

(2) La cerere vor fi anexate documentele justificative ale creanței și ale actelor de constituire de garanții.

(3) Posesorii de titluri de valoare la ordin sau la purtător pot solicita administratorului judiciar restituirea titlurilor originale și păstrarea la dosar a unor copii certificate de acesta. Administratorul judiciar va face mențiunea pe original despre prezentarea acestora. Originalele vor fi prezentate din nou la orice repartiție de sume între creditori, precum și la exercitarea votului în adunarea generală a creditorilor.

Art. 66 - (1) Toate creanțele vor fi supuse procedurii de verificare prevăzute de prezenta lege, cu excepția creanțelor constatate prin titluri executorii.

(2) Nu sunt supuse acestei proceduri creanțele bugetare rezultând dintr-un titlu executoriu necontestat în termenele prevăzute de legi speciale.

(3) Toate creanțele prezentate pentru a fi admise și înregistrate la grefa tribunalului vor fi prezumate valabile și corecte dacă nu sunt contestate de către debitor, administratorul judiciar sau creditori.

Art. 67 - (1) Administratorul judiciar va proceda de îndată la verificarea fiecărei cereri și a documentelor depuse și va efectua o cercetare amănunțită pentru a stabili legitimitatea, valoarea exactă și prioritatea fiecărei creanțe.

Art. 69 - (1) Creanțele constând în obligații care nu au fost calculate în valoare monetară sau a căror valoare este supusă modificării vor fi calculate de către administratorul judiciar/lichidator și înscrise în tabelul de creanțe cu valoarea nominală pe care o aveau la data deschiderii procedurii. Judecătorul-sindic va decide asupra oricărei contestații împotriva calculului făcut de administrator pentru astfel de creanțe.

Art. 72 - (1) Ca rezultat al verificărilor făcute, administratorul judiciar/lichidatorul va întocmi și va înregistra la tribunal un tabel preliminar cuprinzând toate creanțele împotriva averii debitorului, precizând că sunt: chirografare, garantate, cu priorități, sub condiție sau nescadente și arătând pentru fiecare numele/denumirea creditorului, suma solicitată de creditor și suma acceptată de administratorul judiciar.

Art. 73 - (1) Debitorul, creditorii și orice altă parte interesată vor putea să formuleze contestații cu privire la creanțele și drepturile de preferință trecute de administratorul judiciar/lichidator în tabelul preliminar de creanțe.

3. Prezentarea jurisprudenței proprii instanțe:

Având în vedere competența specială a Tribunalului București în materie, Curtea de Apel Alba Iulia nu a dezvoltat o jurisprudență proprie asupra chestiunii ce face obiectul sesizării.

4. Prezentarea jurisprudenței naționale/a altor state/ comunitară/a drepturilor omului apreciate a fi relevantă pentru dezlegarea problemei de drept, supuse analizei:

- decizia nr. 5638/21.09.2012 pronunțată de ICCJ în dosar nr. 40024/3/2006;
- decizia nr. 5639/21.09.2012 pronunțată de ICCJ în dosar nr. 25968/3/2009;
- decizia nr. 1901/13.06.2014 pronunțată de ICCJ în dosar nr. 63560/3/2011.

Aceste decizii cristalizează o practică jurisprudențială în sensul interpretării restrictive a art. 4 lit.c din OUG nr. 100/2005 potrivit căreia inventatorul care nu este titular al brevetului de invenție nu este inclus în sfera persoanelor îndreptățite la despăgubire.

Curtea de apel a identificat și hotărâri în sensul că și inventatorul care nu este titular al brevetului de invenție intră în categoria persoanelor îndreptățite conform art. 4 lit. c din OUG nr. 100/2005.

În acest sens sunt încheierea interlocutorie pronunțată la 2.05.2012 în dosar nr. 73453/3/2011 al Tribunalului București care vizează chiar părțile din prezenta cauză, încheierea interlocutorie din 21.10.2014 și sentința civilă nr. 1254/10.10.2016 pronunțate în dosar nr. 55650/3/2011 al Tribunalului București, încheierea din 2.12.2015 și sentința nr. 175/6.03.2017 pronunțate de judecătorul sindic din cadrul Tribunalului Sibiu în prezenta cauză și decizia nr. 2369/25.09.2014 pronunțată în dosar nr. 1184/1/2014 de către Înalta Curte de Casație și Justiție.

Chiar dacă unele dintre hotărârile enumerate nu sunt definitive, ele tranșează cu caracter interlocutoriu asupra includerii inventatorului care nu este și titular al brevetului de invenție în categoria persoanelor prevăzute de art. 4 alin. 1 lit. c din OUG nr. 100/2005.

Așa cum am arătat, există și decizii irevocabile ale Înaltei Curți de Casație și Justiție care au interpretat diferit dispozițiile art. 4 alin. 1 lit. c din OUG nr. 100/2005 relativ la sfera de cuprindere a noțiunii de persoană îndreptățită la despăgubiri.

5. Punctul de vedere al completului de judecată asupra chestiunii de drept sesizate:

În exprimarea punctului de vedere al completului de judecată care formulează sesizarea de față, considerăm că dispozițiile art. 4 alin. 1 lit. c din OUG nr. 100/2005 circumscriu categoria persoanelor îndreptățite la a solicita aplicarea măsurilor, procedurilor și recuperarea daunelor doar persoanelor titulare ale unui drept de proprietate industrială protejat printr-un brevet de invenție. Aceste persoane nu pot fi decât titularii brevetului de invenție cărora le-au fost încălcate drepturile patrimoniale conferite de brevet, prin exploatarea în mod abuziv, fără consimțământul titularului sau prin orice faptă de încălcare a drepturilor acestuia.

Textul legal face referire expresă la persoanele titulare ale dreptului de proprietate industrială. Prejudiciul care este supus reparării este definit ca fiind rezultatul încălcării drepturilor patrimoniale conferite de brevet prin exploatarea invenției fără consimțământul titularului brevetului.

Inventatorul care nu este și titularul brevetului nu poate fi încadrat în categoria persoanelor prevăzute de art. 4 lit. c din OUG nr. 100/2005, în forma introdusă și completată prin Legea nr. 214/2008.

**În numele legii,
DISPUNE**

Constată admisibilă sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept: **dacă în categoria persoanelor vizate de art. 4 lit. c din OUG 100/2005, în forma modificată prin Legea nr. 214/2008, sunt incluși doar titularii dreptului de proprietate industrială, adică titularii brevetului de invenție sau, în această categorie, se includ și inventatorii chiar și în situația în care aceștia nu întrunesc calitatea cumulativă de titular al dreptului de proprietate industrială.**

Suspendă judecarea apelurilor până la soluționarea sesizării de către Înalta Curte de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședința publică azi, 5.12.2017.

Președinte,

Judecător,

Grefier,

